

Så vil jeg godt sige, og det kan godt være, at alle andre ryster på hovedet, men det er min opfattelse, at resolution 1199 er mandat nok.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti mener vi, at den her konflikt er meget alvorlig. Vi mener, at FN har gjort en stor indsats, men ikke stor nok, og det viser behovet for, at FN ændres, sådan at det bliver moderniseret til den tid, vi lever i nu.

Vi ved, at Dansk Udenrigspolitisk Institut arbejder med udredningen af det her, og at der kommer nogle resultater inden for en overskuelig tid, men det, der i hvert fald står fast på nuværende tidspunkt, er, at FN og verdenssamfundet ikke har formået at kunne løse den her konflikt.

Vi kan så vælge at gøre det, som der åbenbart ser ud til at være et flertal for her i dag, nemlig at løse situationen med våbenmagt og tro, at det hjælper noget, men vores indvending i Dansk Folkeparti er altså, at vi her taler om en borgerkrig, hvor det er stridende parter inden for et lands territorium, der ikke kan komme overens og begår den ene ulykkelige handling efter den anden.

Der må vi så bare sige, at når der er tale om to stridende parter, og når der er tale om, at begge parter anvender de mest frygtelige våben, de mest frygtelige metoder over for hinanden, er det et problem, at Danmark er med, som der lægges op til i det beslutningsforslag vi skal behandle her, til at starte en yderligere eskalering af situationen, og en krig, der omfatter ikke bare de stridende parter dernede, men også stridende parter rundt omkring i verden, for det er jo klart, som også hr. Helge Adam Møller erkendte her på talerstolen, at man ikke kan løse denne her situation bare ved hjælp af nogle bombninger.

Hvis man skal have en chance for at overbevise de stridende parter om, at de skal nå en løsning af konflikten, er det nødvendigt at anvende landtropper og måske føre en langvarig krig dernede.

Forværres situationen i det øjeblik, bombningerne hører op, er der så fred, eller er der nærmere ufred? Har man ikke nærmere nogle parter, som er meget opsatte på igen at slå hinanden ihjel eller måske endda slå de angribende styrker fra NATO, USA eller måske Danmark ihjel? Og hvad sker der, hvis der bliver skudt en dansk pilot ned, et dansk fly ned? Der bliver måske taget en krigsfange eller mange krigsfan-

ger måske i forbindelse med en landtropaktion, og hvor er vi så henne? Er medierne og folkestemningen her i landet så stadig væk for, at vi skal være den angribende part i denne her krig?

Det tror jeg langt fra, og jeg tror, at man får bekræftet det indtryk, som har været kendetegnende for hele situationen på Balkan, at det desværre er en konflikt, som Vesten ikke kan løse ved hjælp af militær magt, men kun ved hjælp af forhandlinger, ved hjælp til den civilbefolkning, det går ud over i de situationer, hvor der har været kamphandlinger, således som der er i øjeblikket.

I Dansk Folkeparti har vi konkret foreslået her i Folketinget, at regeringen sendte mobile flygtningelejre derned, så man kunne hjælpe den civilbefolkning, som i øjeblikket har det svært og har brug for tag over hovedet.

Vi foreslår, at man fra regeringens side øger omfanget af de feltlazaretter og det hospitalsudstyr, man sender derned for at hjælpe den civilbefolkning, som det her går ud over.

Vi mener også, at man fra dansk side og fra omverdenens side skal iværksætte sanktioner over for Milosevic, over for serberne, hvis det er dem, der i den konkrete situation er de aggressive, og det er det jo i øjeblikket.

Vi mener imidlertid, at når der er tale om grupper, der strides så hårdt med hinanden og er så opsatte på at slå hinanden ihjel – og det er jo dybest set et spørgsmål om religion, kristne mod muslimer – så har vi altså svært ved at løse konflikterne, og der er altså ikke nogen af grupperne dernede, der er bedre end den anden; det er desværre lige galt fra begge grupper side.

I øjeblikket står serberne så til at vinde og være den sejrende part, men det ændrer ikke ved, at vi på et tidspunkt kan opleve, at det måske er kosovoalbanerne, der er den den angribende og den sejrende part. Hvis vi bare går 5-10 år tilbage i historien, var det jo faktisk sådan, at det var kosovoalbanerne, der var de aggressive. Det var kosovoalbanerne, der på daværende tidspunkt var engageret i at optrappe en konflikt. Så der er ikke nogen lette løsninger på det her, og det hjælper ikke, at vi sætter bombemaskinerne ind, for så skal vi til at sætte landtropperne ind, og så kommer ligposerne desværre hjem her til landet. Når det først kommer dertil, tror jeg, at regeringen kommer på andre tanker.

Så har vi jo desværre også en situation, hvor vi internt i Danmark oplever bevægelser, der